

Republika Senegalu to państwo w zachodniej [Afryce](#) leżące nad [Oceanem Atlantyckim](#). W Polsce jest znany głównie dzięki rajdowi Paryż Dakar, oraz osobie muzyka i współtwórcy portalu afryka.org Mamadou Dioufa. W rzeczywistości Senegal to jeden z wielu afrykańskich krajów, o niezwykle bogatej kulturze i wielowiekowej historii państwowości. Senegal cieszy się również długą tradycją zaangażowania obywateli w sprawy polityczne.

Chęć Senegalczyków do uczestnictwa w życiu politycznym i decydowania o własnym losie i losie kraju, nie zgasła nawet w czasach gdy kraj został skolonizowany przez Francuzów. Reprezentanci Senegalu byli obecni we francuskim parlamencie. Czasy kolonialnej podległości zakończyły się dla Senegalu w 1960 roku. Wkrótce Senegal zawiązał federację z sąsiednim Mali. Przewodniczącym Zgromadzenia Federalnego został uznany na świecie poeta i filozof Léopold Sédar Senghor, współtwórca ruchu Negritude. (Celem ruchu była afirmacja historii i cywilizacji czarnego człowieka wobec dewaluującej te wartości cywilizacji zachodniej; ochrona dziedzictwa kulturalnego czarnej ludności zachodnich kolonii, a także czarnoskórych imigrantów i ich potomków w krajach zachodnich. Jednocześnie ruch odrzucał wytwory związane z asymilacją kultur, dążąc do podkreślenia i gloryfikacji pierwotnych wartości czarnoskórych). Po rozpadzie [Federacji Mali](#) Senghor został prezydentem [Republiki](#) Senegalu, dwa lata później również szefem rządu. Tę ostatnią funkcję przekazał innemu politykowi z partii, której przewodził – [Senegalskiego Związku Postępowego](#), jedynej wówczas legalnej partii w kraju.

Mimo narastającej opozycji, zwłaszcza ze strony studentów, Senghor zdołał zachować swoją pozycję na wiele lat, m.in. dzięki autorytetowi jaki posiadał w dziedzinach pozapolitycznych. Senghor ustąpił ze stanowiska prezydenta 1 stycznia 1981, jednak Senegalski Związek Postępowy, z czasem przekształcony w Socjalistyczną Partię Senegalu, rządził przez 40 lat. Jego miejsce zajął Abdou Diouf, który rządził krajem przez 20 lat aż do 2000 roku. Jego prezydenturę zakończyły wolne wybory w 2000 roku, które wygrał przedstawiciel opozycyjnej koalicji Alternatywy Roku 2000 Abdoulaye Wade.

Niestety nadzieje pokładane w Wade okazały się płonne. Za granicą Wade był ceniony jako światły polityk, który inwestował w szkoły, opiekę medyczną i poprawę warunków bytowych obywateli. Jednak z czasem z wewnątrz kraju coraz częściej pojawiały się wobec niego coraz liczniejsze zarzuty o wykorzystywanie władzy i nadużywanie systemu. Wade był oskarżany o nepotyzm, próby zmiany konstytucji tak by zapewnić sobie możliwość startowania w wyborach na trzecią kadencję.

Wzburzenie Senegalczyków rosło, a rok 2011 stał się decydującym dla rządów Wade. Najpierw prezydent musiał się zmierzyć z masową falą demonstracji w stolicy kraju Dakarze, które były wyrazem sprzeciwu wobec prób zmiany konstytucji. Następnie odniósł porażkę w dniu wyborów, gdy zdobył tylko 1/3 głosów, mimo że był przekonany o absolutnym zwycięstwie. Jego miejsce zajął Macky Sall, wcześniej pełniący stanowisko premiera Senegalu. W czasie inauguracji nowego parlamentu Senegalu w 2012 roku zaprzysiężono rekordową liczbę posłanek. Dzięki ustawie o parytetach, w 150 osobowym Zgromadzeniu Narodowym zasiadają teraz 64 kobiety. Czas pokaże, czy za zmianami na wysokich stanowiskach pójdą pozytywne dla mieszkańców kraju zmiany.

W czasie wyborów prezydenckich w lutym 2012 roku Senegal doświadczył prawdziwej fali obywatelskiego aktywizmu. Na czele demonstracji stanęli uznani raperzy tacy jak Fou Malade i Thait, którzy wraz z innymi przedstawicielami świata senegalskiego hip hopu zagrzewali młodych ludzi do walki. Senegalscy raperzy stali się nową siłą polityczną, obywatelskiego ruchu zwanego Y'en a Marre – czyli „Mam dość”. Poparcie dla ruchu wśród młodych Senegalczyków jest ogromne, na samym facebooku ruch ma ponad 14 tys. osób, które polubiło Y'en a Marre. Mimo, że ruch nie stworzył partii a jego przedstawiciele nie weszli do parlamentu, Y'en a Marre stał się liczącą się siłą opozycyjną. Senegalscy hip hopowcy od lat organizują społeczność, będąc głosem młodych ludzi rozczarowanych sytuacją Senegalu. Obecnie w ramach ruchu Y'en a Marre postulują też zmiany obyczajowości, odrzucenia złych nawyków szkodliwych dla ludzi i środowiska Senegalu. Liderzy ruchu ukuli nawet określenie „Nowych Senegalczyków”, czyli obywateli świadomych, tworzących nową kulturę Senegalu wolną od korupcji, przemocy i biedy; pełną szacunku dla przyrody i innych ludzi, wyznających równość.

Początki Hip hopu w Afryce sięgają lat 80. Senegalscy raperzy są zaliczani nie tylko do najlepszych muzyków Afryki, ale też najbardziej zaangażowanych społecznie i politycznie. Młodzi artyści urodzeni w Senegalu są najbardziej prowokującymi i zorientowanymi politycznie na całym kontynencie. Ich wpływ jest szczególnie silny w Dakarze. Senegalski hip hop łączy elementy tradycyjnej muzyki i instrumentów, z nowoczesnymi bitami i bezkompromisową oceną rzeczywistości oraz mocnym językiem. Senegalski hip hop jest szczery, otwarcie mówi o tym co nie działa, co trzeba zmienić.

Nurt ten przyjął się w kraju m.in. ze względu na podobieństwo do tradycyjnego nurtu muzycznego zwanego tassou – bardzo podobnego do rapu, oraz na młody wiek Senegalczyków (około 60% populacji stanowi młodzież). Senegalscy artyści rapują w językach, lokalnych głównie w Wolof, czasem mieszanym z językiem francuskim. Znamcy senegalskiego hip hopu twierdzą, że ok 85 % tekstów jest poświęconych polityce. Scena hip hopowa kraju wciąż rośnie, to głos młodych, których aspiracje, potrzeby i opinie mogą być usłyszane. Hip hop stał się forum wyrazu młodych, porusza szeroką gamę tematów od sztuki do polityki, poprzez sprawy tradycyjnie uznawane za tabu.

Senegal jest świadkiem zaangażowania obywatelskiego młodych jakiego nie doświadcza Europa, Ameryka czy Polska. W tym sensie senegalski hip hop jest bezpośrednią kontynuacją amerykańskiego hip hopu jako ruchu na rzecz zmiany społecznej, kultury oporu jaka powstała w latach 70 w Bronksie, stworzona przez marginalizowaną grupę ludzi niezgadających się na wykluczenie, nierówne warunki i amerykańską politykę wobec mniejszości i ludzi cierpiących biedę.

<http://www.facebook.com/pages/Y-en-a-marre/173373102703740>

<http://www.wasza-afryka.pl/?afryka3=senegal>

<http://afryka.org/afryka/rekordowa-liczba-poslanek-w-senegalu,news/www.africanhiphop.com>

www.nomadicwax.org

<http://www.voanews.com/content/senegalese-rappers-push-a-new-type-of-senegalese-141734403/179488.htm>

<http://www.theknightnews.com/2012/02/23/hip-hop-as-activism-in-africa/>

<http://www.independent.co.uk/news/world/africa/rap-revolution-voices-of-dissent-in-senegal-7218932.html>

<http://www.4080records.com/2008/04/22/hip-hop-activism-in-africa-dakar-senegal/>

<http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-17508098>

<http://www.aljazeera.com/news/africa/2012/02/201222661318897212.html>

http://www.huffingtonpost.com/2012/02/27/senegal-presidential-election-runoff_n_1303532.html

www.wikipedia.org

Autorka: Gabriela Lipska-Badoti

